

ת"פ 56121/02/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד פלוני (עציר)- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 56121-02-21 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-תביעות נגב
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ נגד פלוני (עציר)-בעצמו
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

גזר דין

רקע

- ביום 7.6.21, הורשע הנאשם על-פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות **תקיפת עובד ציבור**, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: החוק).
  - על פי החלק הכללי בכתב האישום המתוקן, החל מיום 5.2.20 ועד למועד הרלוונטי לכתב האישום שהה הנאשם כמטופל בבית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע באשפוז על פי צו. המתלונן עבד באותה תקופה כאח בבית החולים.
- בתאריך 22.2.21 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בבית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע, הוצאו המטופלים לחצר המחלקה, על מנת שהמנקה תשטוף את הרצפה.
- בהמשך לכך, דרש הנאשם להיכנס מחצר המחלקה לתוך המחלקה, אז פנה אליו המתלונן ואמר לו להמתין בחוץ מאחר והמנקה שוטפת את הרצפה וקיים חשש להחלקה.
- מיד ובסמוך לכך, תקף הנאשם שלא כדין את המתלונן בכך שאחז אותו מאחור בצורת חיבוק ודחף אותו. כתוצאה מכך, החליקו השניים על הרצפה, תוך שהנאשם נופל על המתלונן.
- כתוצאה מהתקיפה המתוארת, נשברה השן הקדמית של המתלונן ונגרמו לו כאבים עזים בגב, בצוואר ובראש והוא פונה לבית החולים לשם קבלת טיפול רפואי.

ראיות לעונש:

3. **ב"כ המאשימה** הגיש גיליון הרשעות קודמות [ת/1] וגזר דין בר הפעלה בת"פ 18283-04-19 - [ת/2].

4. **ב"כ הנאשם** הגישה מכתב מבית הסוהר אוהלי קידר, ששימש כראיה בהליך קודם ממנו ביקשה ללמוד על הקושי של הנאשם בשהות במאסר [נ/1], תמונת החבלה בשן של המתלונן [נ/2] וחוות דעת פסיכיאטרית [נ/3].

טענות הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** טען למגמת החמרה בפסיקה עבירות אלימות כלפי עובדי ציבור. לתימוכין בדבריו הפנה לעפ"ג 40902-04-21 שם נדחה ערעורו של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר תקף ואיים על רופא לאחר שביתו לא קיבלה טיפול הולם. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לפסק דין זה, עתרה המאשימה למתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי בעניינו של הנאשם ישנן הרשעות קודמות בעבירות אלימות ולחובתו מאסר מותנה, אשר לא הרתיעו אותו מלבצע את העבירה. ביחס למסמך המתאר את ההתנהגות של הנאשם במהלך הקודם, נטען כי הנאשם ממשיך להתנהג באופן פרוץ גם כאשר הוא מצוי תחת חזקתם של רשויות החוק ויש בכך להעיד על אופיו.

באשר לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה, נטען כי בתיק זה לא קיים קשר בין מצבו הנפשי של הנאשם לתקיפה ועל כן אין השפעה על המתחם. נטען כי אין לזקוף לזכות הנאשם את היותו מאושפז בעת ביצוע התקיפה.

נטען כי בשים לב למאסר המותנה והרישום הפלילי המכביד, יש למקם את עונשו של הנאשם בחלק הגבוה של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר לכל עונש אחר ולהשית עונש צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן והתחייבות להימנע מעבירה.

6. בפתח דבריה, ביקשה **ב"כ הנאשם**, שלא לקבוע ממצאים לחובת הנאשם על סמך גרסת המתלונן או הנאשם כפי שהם מובאים בחוות הדעת הפסיכיאטרית, החורגים מעובדות כתב האישום המתוקן. עוד ביקשה לציין כי השן אשר נשברה למתלונן נשברה רק באופן חלקי.

נטען כי הרקע להתרחשות הוא למעשה רצונו של הנאשם להיכנס לחדרו במחלקה שכן האירוע אירע בשעת ערב בחורף והנאשם סובל מקור. נטען כי ההתנהגות האלימה הייתה רגעית או לכל היותר למספר שניות ומטרתה הייתה להיכנס לחדרו כאשר המתלונן מנע זאת ממנו.

כן נטען, כי רף האלימות הוא נמוך והגם שקיימת חבלה כתוצאה ממנה, מדובר בחבלה והחמרה נוכח ההחלטה על הרצפה הרטובה. נטען כי להתנהגות הנאשם לא קדם כל תכנון מוקדם. כן נטען כי לנאשם 100% נכות נפשית שנקבעה על ידי הביטוח הלאומי.

עוד נטען, כי האירוע התרחש בהיותו מאושפז במחלקה הפסיכיאטרית וכי יום לפני האירוע, כעולה מחוות הדעת

הפסיכיאטרית, חלה הרעה במצבו.

נטען כי בהתאם לסעיף 40ט בחוק העונשין, נסיבות הקשורות למצבו הנפשי של הנאשם מהוות שיקול בקביעת עונש של הנאשם וזאת ככל שהן מפחיתות את אשמו.

באשר לפסיקה הנוהגת, נטען כי המתחם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל וזאת כאשר אין רקע נפשי, ב"כ הנאשם הציגה פסיקה לתימוכין.

נטען, כי נוכח מצבו הנפשי של הנאשם יש למקם את עונשו בתחתית המתחם. כן צוין כי מדובר בנאשם צעיר שמעצר ממושך עשוי לפגוע בסיכויי שיקומו. עוד נמסר כי הנאשם יתום מאם, אובחן כחולה סכיזופרניה וכי מספר פעמים הופסקו הליכים כנגדו בשל מחלת הנפש ממנה סובל. נטען, כי בשל המחלה השהייה במאסר קשה לו מאוד ולכן צורף מסמך באשר לאמצעי הריסון אשר ננקטו כנגד הנאשם במאסרו הקודם.

כן נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, התנצל וחסך זמן שיפוטי. עברו הפלילי מכביד, אך יש להביא בחשבון את הפסקת חלק ההליכים כנגדו. בנסיבות אלו עתרה ב"כ הנאשם למקם את עונשו בתחתית המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף לכל עונש שיינתן.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

7. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. **הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה**, כבכל עבירת אלימות, פגעו מעשי הנאשם בכבוד האדם, בזכות לשלמות הגוף, לאוטונומיה, לשלוות הנפש ולביטחון אישי, ראו כפי שנקבע בסעיף 12 לפסק דינה של כב' הש' וילנר ב-ע"פ 7220/19 **זגורי נ' מדינת ישראל** (6.2.20): -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

בנוסף, בפגיעה בעובדי ציבור קיימת פגיעה בתיפקוד השירות הציבורי וכן בכלל הציבור המבקש לקבל שירות ציבורי. ראו הנחייתו העקרונית של בית המשפט העליון בע"פ 7220-19 **זגורי נ' מ"י** (פ' 13 לפסק דינה של כב' הש' וילנר):

"... חומרתן של העבירות אשר ביצע המערער מקבלת משנה תוקף אף נוכח העובדה כי האלימות והאיומים המתוארים לעיל הופנו כלפי צוות רפואי - רופא ואח - בעת מילוי תפקידם... אין להשלים עם מצב בו אנשי צוות רפואי, האמונים על צרכיו החיוניים של הציבור, יחוש כי הם מאוימים או ימצאו עצמם מוכים ומותקפים על-ידי

מטופל או בני משפחתו בעת שהם עושים את מלאכתם נאמנה... שומה עלינו כחברה מתוקנת להבטיח כי אנשי הצוות הרפואי הפועלים יום-יום תחת עומסים כבדים, במסירות ובהתמדה, יוכלו לבצע את מלאכתם כשהם חשים בטוחים ומוגנים, וללא כל מורא...

עוד יצוין כי מעשי אלימות או איומים המופנים כלפי אנשי צוות רפואי הניצבים על משמרתם אינם פוגעים 'רק' בקורבן העבירה מושא התקיפה או האיומים, כי אם בשלומם של החולים כולם".

9. **מידת הפגיעה בערכים החברתיים** במקרה זה אינה מבוטלת, לאור הנזק שנגרם למתלונן, הגם שמעשי הנאשם לא נמצאים ברף הגבוה של עבירות האלימות. עם זאת, יש לקחת בחשבון כי למעשה הנאשם לא קדם תכנון מוקדם ונראה כי מדובר בתגובה אלימה רגעית למצב שנוצר במחלקה.

10. בבחינת מידת אשמו של הנאשם ומצבו הנפשי כנסיבה הקשורה בביצוע העבירה נדרשתי לחוות הדעת הפסיכיאטרית. אכן, כטענת המאשימה לא נמצא קשר בין מחלת הנפש לאירוע במובן המשפטי של אחריותו של הנאשם לביצוע העבירה. נקבע, כי הנאשם מודע למעשיו ושולט בהם. מעשיו הוסברו על רקע תסכול ממצבו הכולל. כן הודגש, שאשפוזו של הנאשם הוא "אשפוז סוציאלי" בהיעדר מסגרת מתאימה לשחרור ולא כתוצאה ממצבו הרפואי. משכך, אין בפני אינדיקציה המצדיקה לקבוע הפחתה במידת האשם, או קרבה לסייג הפלילי ומצבו הנפשי והאישי הכולל ייבחנו כשיקולים בתוך המתחם.

מדיניות הענישה הנהגת

11. עיינתי באסמכתאות אליהן הפנו הצדדים, בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל ממאסר מותנה וכלה במאסר מאחורי סורג ובריא לתקופות, שאורכן תלוי בחומרת העבירה, בקיומן של מספר עבירות וסוגיהן, בתוצאות האלימות שהופנתה כלפי עובדי הציבור כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן המקרים השונים. להלן תובא פסיקה נוספת:

א. רע"פ 3695/20 **שי חן נ' מדינת ישראל** (22.6.20) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על גזר דין בו הושתו 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצויים בסך 4,500 ₪, על מי שהורשע בעבירות איומים ותקיפת עובד ציבור. נקבע, כי מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי "**עבירה של תקיפת צוותים רפואיים הפכה למכת מדינה, אשר יש להילחם בה... ייחוד עבירות של תקיפת עובד ציבור ותקיפת עובד חירום נועד לתת מענה לתופעה זו... צו של"צ כעונש עיקרי עלול להעביר מסר מוטעה; וכי הקושי הראיתי אינו מצדיק ענישה כה מקלה, עת תיק החקירה מבוסס על עדותם של שני רופאים**".

ב. ע"פ 7220/19 **זגורי נ' מדינת ישראל** - נדחה ערעור המערער על עונשו לאחר הרשעתו בעבירות חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, איומים והחזקת סכין, שבוצעו כלפי רופא ואח במרפאה, לאחר שהרופא הסביר לאחיו של המערער כי הוא לא יכול לטפל בו, משום

שלא מבטח בקופת חולים מאוחדת. בקבלה ערעור המדינה על קולת העונש והוחמר עונשו של המערער ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ג. רע"פ 5458/12 **ליכטמן נ' מדינת ישראל** (15.7.12), נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי, שהושת על מי שהורשע בתקיפת שני עובדי ציבור - רופא ואחות בבית חולים "שערי צדק" בירושלים. המבקש השכיב את הרופא על הרצפה, בעט בו בגופו בעיטות רבות, תוך שהרופא זועק לעזרה. משנזעקה למקום האחות, דחף אף אותה ארצה והמשיך להכות את הרופא עד שאחרים הפסיקוהו.

12. מכל המקובץ לעיל, סבורני, כי מתחם הענישה ההולם לעבירה שביצע הנאשם בנסיבות המתוארות נע מספר חודשי מאסר לשנת מאסר.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

13. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

14. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום, נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

15. עוד לקחתי בחשבון את גילו של הנאשם, נסיבותיו האישיות בהן בעיקר מצבו הנפשי והעובדה כי הוא סובל ממחלת הסכיזופרניה וכי נותר באשפוז בהיעדר מסגרת מתאימה לשחרור.

16. לעניין זה לקחתי בחשבון, כי שהותו של הנאשם במאסר קשה עליו. מהנסיבות אנו למדים כי גם שהות הנאשם בבית חולים קשה עליו.

17. עוד הבאתי בחשבון כי העבירות בתיק דנן בוצעו כאשר כנגד הנאשם עומד עונש מאסר בר הפעלה בגין עבירות אלימות.

18. בנסיבות כל האמור, יש להטיל על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם.

סוף דבר:

19. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. הפעלת מאסר מותנה מת"פ 18283-04-19, בן 6 חודשים, מחציתו בחופף ומחציתו במצטבר לעונש שהוטל עליו בתיק זה.

בסה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים

מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ה. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן, ע"ת 1 בכתב האישום. הפיצוי ישולם עד ליום 15.9.21 לקופת בית המשפט. המאשימה תמסור פרטי המתלוננת למזכירות בית המשפט ללא דיחוי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ד' אב תשפ"א, 13 יולי 2021, במעמד הצדדים.